

Normalni ljudi imaju periode kada su tužni, kada se povlače u sebe, kada se osećaju umorno i bespomoćno. Takodje imaju periode kada su uzbudjeni, puni života i životnog elana, tokom kojih imaju potrebu da se zabavljaju, da to dele sa prijateljima i ti periodi su praćeni naletima kreativnosti. Kod osoba sa bipolarnim poremećajem, ove epizode su prenaplašane, i mogu imati fatalne ishode.

Niko zapravo ne zna kako dolazi do bipolarnog poremećaja, uzevši u obzir da ona nije posledica niti moralne slabosti, niti lošeg vaspitanja, niti poremećaja ličnosti, niti lošeg karaktera. Ovaj poremećaj može, ali ne mora da ima genetsku osnovu. Kako je ovaj poremećaj poremećaj hemijskih supstanci organizmu, on može da se manifestuje kao genetska bolest, (najčešće do 30-te godine) ili može da bude stečena usled nekog okidača (pozitivan ili negativan, osoba je jednostavno osetljivija na emocionalni ili fizički stres), a kada dolazi do smetnje u prenošenju nervnih impulsa, koji normalno vraćaju mir i spokoj. Bilo kakva promena u uobičajenom životu, naročito praćena manjkom sna može dovesti do hemisokog disbalansa koji vodi u maniju.

Poremećaj se javlja najčešće u ranoj adolescenciji i do ranih 30-ih godina, pa se zanci kao što su pojačana energija, pojačana seksualna aktivnost ili razdražljivost često brkaju sa pubertetskim buntom, zbog čega se i ne započinje sa lečenjem na vreme. Ukoliko se dijagnoza ne postavi na vreme može doći do fatalnih posledica, pošto ovaj poremećaj spada u grupu visokorizičnu odnosu na samoubistva.

U koliko se javi kasnije, najverovatnije je da je stečen zloupotrebom alkohola, psihoaktivnih supstanci i sl, ili je u vezi sa drugim bolestima kao što su bolesti vezivnog tkiva i endokrinih žlezda.

Pošto spada u grupu depresija, bipolarni poremećaj ima različite stepene težine. Ukoliko je u svojoj blažoj formi on se naziva hipomanijom. Ukoliko je, pak, srednje težak ili intenzivan i počinje da utiče na normalno funkcionisanje osobe naziva se manična depresija ili afektivni bipolarni poremećaj.

Dok je manična faza prijatna za osobu, i ona i ne smatra da joj treba pomoć iako njena okolina to jasno vidi, depresivna faza je toliko bolna, da se pacijenti najčešće sami obraćaju lekaru, što ako se bolest detaljno ne istraži može dovesti do postavljanja pogrešne dijagnoze kao što je unipolarna depresija.

Bipolarni poremećaj je opasna i onesposobljavajuća bolest, koja utiče ne samo na subjektive misli, raspoloženja i osećanja, već i na ponašanje. Ukoliko se ne tretira adekvatno može da potraje, mesecima i godinama i da ima razorno dejstvo na privatni i poslovni život pojedinca. Periodi između epizoda mogu, pak da budu vrlo produktivni. Ukoliko se ne leči ova bolest može da dobije veoma učestao i težak karakter, koji može da ima potpuno destruktivno dejstvo na osobu ali i na njenu okolinu.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com